

[Steffen Kjærulff-Schmidt]

Lovforslaget vil bl.a. muliggøre, at de, der har barselorlov, som nævnt kan deltage i fagpolitisk arbejde i begrænset omfang i de første 14 uger af barselorloven og i ubegrænset omfang i de sidste 10 uger af barselorloven.

Det virker måske umiddelbart overraskende, at det skulle være muligt at deltage i fagpolitisk arbejde i ubegrænset omfang i de sidste 10 uger af dagpengeperioden, uden at det egentlig rokker alvorligt ved hele ordningen, en ordning, der jo tjener eller skal tjene forældrenes og barnets vel. En sådan ordning er vel ikke særlig nyttig, hvis den, der har orloven, udnytter denne til i ubegrænset omfang at deltage i fagpolitiske konferencer og agitationsarbejde, måske som rejsesekretær for en bestemt faglig eller politisk opfattelse eller andet.

Er det barselorlovsperioden, der er blevet for lang? Er det det, der er det reelle problem? Eller er fagpolitisk arbejde så lidt belastende for forældre og børn sammenlignet med andre former for arbejde, at det sagtens kan få lov til at passere i en stor del af orlovsperioden?

Og hvorfor trækker man netop det fagpolitiske arbejde frem foran så mange andre udmærkede aktiviteter, som mennesker kan beskæftige sig med både i den offentlige og i den private sektor, i fritidslivet og i arbejdstiden?

Der er mange spørgsmål, som vi synes skal belyses nærmere under udvalgsarbejdet.

Vi synes heller ikke, det virker overbevisende rigtigt eller enkelt at administrere, at en lønmodtager, der har barselorlov, i et vist omfang kan genoptage sit arbejde i orlovsperioden. Her må man igen spørge: Er orlovsperioden simpelt hen for lang, er de 24 uger for lang en orlov, når det nu siges, at ordningen egentlig godt kan gennembrydes ved, at man alligevel arbejder, selv om man har orlov?

Særlig urimeligt virker det, at man indfører den diskriminering af de selvstændige, som har været omtalt, ved ikke at lade reglerne gælde på samme måde for dem som for lønmodtagerne. Hvis lønmodtagere har behov for at bruge en del af deres barselorlov til at gå på arbejde eller til at deltage i fagpolitisk arbejde, jamen så har selvstændige et dertil fuldstændig svarende behov, og det er en udokumenteret påstand, at kontrolmulighederne skulle være for ringe.

Der er altså flere forhold, som må gås igennem. Vi har en del spørgsmål, som vi godt vil

have belyst nærmere – ikke her i dag, men under udvalgsarbejdet. Så vi ser frem til et interessant arbejde i Socialudvalget.

Dorit Myltoft (RV):

Efter at der i mange år har været arbejdet for retten til fornuftige vilkår for barselorlov, og hvor der med forældreorloven er givet yderligere muligheder for mere tid sammen med børnene, er det faktisk ikke så underligt, at der nu opstår et ønske om mere fleksibilitet i orlovsordningerne, så børnefamilierne både kan tilgodese familielivet og samtidig bevare en vis tilknytning til arbejdsmarkedet. Dette lovforslag åbner for mere individuelle og fleksible ordninger.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Det foreliggende lovforslag tager sigte på at gøre barselorloven mere fleksibel. Som påvist i et spørgsmål fra fru Lilli Gyldenkilde er der behov for at ændre dagpengeloven for at præcisere, hvad en person kan foretage sig i en periode med ret til barseldagpenge.

Vi er i Kristeligt Folkeparti enige i, at der er dette behov, og vi er også enige i de ændringer, der er foreslået i lovforslaget. Når der f.eks. foreslås indførelse af en ret til en vis genoptagelse af arbejdet i orlovsperioden uden bortfald af dagpenge i resten af perioden, synes vi, at det er en udmærket ting.

Også deltagelse i fagpolitisk arbejde i begrænset omfang kan vi støtte, således at man i de første 14 uger har en begrænset ret til det og i de sidste 10 uger en ubegrænset.

Man kan altid diskutere, om det er rimeligt at sætte grænsen dér, altså ved det fagpolitiske arbejde; der kunne jo også være andre aktiviteter, som det kunne være relevant at inddrage i lovgivningen.

Man kunne også inddrage de selvstændige, som det er blevet nævnt af andre ordførere; men for mig at se ville man komme ind i nogle afgrænsnings- og kontrolproblemer. Det skridt, man her tager, kan vi i hvert fald tilslutte os, og det finder vi er tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt. Om man så skulle gå videre senere, kan man jo altid overveje; men vi støtter forslaget, som det foreligger.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hr. Lysholm Christensen siger, at der ville